

Театралізоване свято

«Казка про Книгу»

Мета: Дати учням загальні відомості про книгу як історичну пам'ятку людства; виховувати в дітей пізнавальний інтерес та любов до книги; розвивати творчі здібності, естетичну свідомість, потяг до прекрасного.

Обладнання: Книжкова виставка, стенд «Свято Книги», аудіозаписи пісень, ілюстрації до казок; програмне забезпечення: Windows XP Professional, MS Office PowerPoint

Духовне життя дитини повноцінне лише тоді,
коли воно живе у світі гри, казки, музики, фантазії,
творчості.

Казка – це свіжий вітер, що роздмухує
вогнище дитячого мислення і мови.

В. Сухомлинський

(Звучить мелодія «В гостях у казки»)

Бібліотекар. Добрий день! Сьогодні у нас незвичайний день - казкова подорож країною, якої немає на карті. Це - країна казок.

Я знаю, що ви дуже любите читати і слухати казки. Казка - це чарівна країна, де добро завжди перемагає зло.

*Казок країна чарівна,
У гості й вас чекає вона.
Отож часу не гайте.
Казки всі пригадайте.*

А допомагатимуть мені сьогодні Магістри Книжкових Наук, вони знають багато цікавого про історію виникнення книги. *(Виходять Магістри).*

1-й магістр. Вітаємо вас зі святом, з цікавими книжками.

2-й магістр. Книжки ви читати любите?

- А чи любите розгадувати загадки?

Загадки

1-й магістр.

*Біла нитка невеличка;
Там розсипана пшеничка.
Очками її збереш,
А думкою розімнеш.
Нумо, білу нивку обробляти –
Будемо усе на світі знати.*

2-й магістр.

По білому полю чорним маком сіяно.

Кожен скільки хоче - бере, а все лишається.

Хто допомагає вам збирати знання?

(Книга)

1-й магістр. А зараз ми зробимо подорож у далеку історію книги.

(Розповідь магістрів доповнюється мультимедійною презентацією «Історія створення книги»)

- Безмежна сила книги. Без неї людина сліпа. Книга відкриває перед людьми великий світ. Протягом усього життя ми звертаємося до книжки. Згадайте свою улюблену першу книжечку, коли ще ви були зовсім маленькими і не вміли читати, а вже із задоволенням розглядали малюнки, впізнавали улюблених героїв, складали про них цікаві історії. І коли вже навчилися читати - маєте змогу самі поринути у захоплюючий світ книг. Тому що книги - ваші друзі. Вони здатні викликати великі почуття, глибокі переживання.

- Як ви думаєте, чи завжди існували книги?

2-й магістр.

- Давним-давно книг не було на землі, люди не вміли ні читати, ні писати. А для того щоб передавати інформацію, вони малювали малюнки на стінах печер. Пізніше люди почали писати на глині, яку потім сушили та випалювали на вогні. Проте, такі «книжки» були дуже важкими і незручними. Згодом люди навчилися робити книги з тонкої телячої шкіри. На виготовлення такої книги потрібні були шкури з цілої череди телят. Тому такі книги були дуже дорогими, і їх могли купити собі тільки багаті люди. Отже, потрібно було шукати дешевий та простий матеріал для книг.

1-й магістр.

- В Африці вздовж річок є густі зарості болотяної рослини папірусу. Спочатку його використовували лише на будівництві. А згодом додумалися так обробляти волокна рослин, що почали виготовляти з них папір. Відтоді з'явилися сувої з папірусу. Писати на них було зручно, але через декілька років такий сувій ламався і розсипався. Справжній папір, на якому пишуть і сьогодні, люди навчилися виготовляти дві тисячі років тому. Перші книги були рукописними, тому одну книжку часом писали кілька років.

2-й магістр.

- За часів Київської Русі Князь Володимир Святославович відкривав школи, спеціальні майстерні, де переписували книги. А за часів князя Ярослав Мудрого у Києві при Софіївському соборі була заснована перша у Київській Русі бібліотека. У XIII столітті в Європі навчилися виготовляти папір. В середині XIV століття в Німеччині запрацював перший у Європі друкарський верстат майстра Йоганна Гутенберга. Відтоді друкарні з'явилися в інших країнах.

Першодрукарем в Україні був Іван Федоров. За своє життя він видрукував лише кілька книжок, серед яких є і перший слов'янський «Буквар».

1-й магістр.

- 2011 рік оголошено Верховною Радою України Роком Української першокниги з нагоди 450-річного ювілею українського перекладу Пересопницького Євангелія. Пересопницьке Євангеліє – визначна пам'ятка староукраїнської мови та мистецтва; одне з перших українських перекладів канонічного тексту з старослов'янського оригіналу, здійснене Михайлом

Василевичем та архімандритом Пересопницького монастиря на Волині Григорієм. Книга стала символом української державності, на ній президенти присягають на вірність народу України. Нині пам'ятка зберігається в Національній бібліотеці України імені В. І. Вернадського.

Ось така історія виникнення книги. Тепер книга - всюди поруч із нами. Вона - ваш друг і порадник.

(Танець «Невгамовні»)

Бібліотекар. Для сьогоднішньої подорожі ми обрали найкращих знавців книги, які будуть супроводжувати вас країною казок!

Колобок *(Музичний супровід)*

Я про все на світі знаю,
Хоч букварика не маю.
Міг би я книжки читати,
Тільки ліньки з ліжка встати.
Від своєї баби втік,
Більш учитись вже не міг;
Баба вчила кожен день,
Я ж глухий був, наче пень.
Букви Вже мені набридли,
Кожен день сиди, читай.
Може, ви до цього й звикли,
Я ж собі сказав: «Тікай!»
Ось я й втік, пішов до лісу,
а, здається, хтось по листю
Вже біжить — наздоганяє,
А можливо, й сам втікає?
Що ж так шелестіти може?
Ой, невже це хтось ворожий?
Бабо, діду, я боюсь!
Мабуть, краще повернусь.

Книга *(Музичний супровід)*

Не лякайся, я ж бо книга,
Не вчиню нікому лиха.
Для всіх я — друг і помічник,
Та мій господар раптом зник.
Мене у лісі загубив.
Точніше, вчитись не хотів—
І просто під кущем лишив.
А в лісі темно, в лісі страшно,
Невже я в злого звіря в паші
Загинуть мушу? Можеш ти
Мене забрати й зберегти?

Колобок

Отакої! Ще чого!
Не для того я свого
Букваря лишив удома,

Щоб з'явивсь такий знайомий!
Колобок тікає. З'являється Вовк.

Книга

Повернися, друже, стій,
Залишай мене не смій!
(Пісня «Дощик»)

Вовк (*Музичний супровід*)

Ух, і змерз я й зголоднів,
Майже тиждень я не їв.
Треба хмизу назбирати,
Щоб вогонь і їжу мати.
Сяду тут коло пеньочка,
Вип'ю чаю із листочків.
Ось паперу сторінки,
Десь в кишені сірники.

Книга

Ні, будь ласка, Не чіпай,
Співчуття хоч трохи май!

Вовк

Отакої, дивина!
Книжка ти якась чудна,
Розмовляєш, просишся.
Чому сама тут носишся?

Книга

Для всіх я — друг і помічник,
Та мій господар раптом зник,
Мене у лісі загубив.
Точніше, вчитись не хотів —
І просто під кущем лишив.
А в лісі темно, в лісі страшно,
Невже я в злого звіря в пащі
Загинуть мушу? Можеш ти
Мене забрати й зберегти?

Вовк

Я голодний — не біда,
Та мені тебе шкода.
Знаєш, книжко, вибачай,
Я піду, ти прощавай.
Книжки не буду я чіпати
І сторінки для ватри рвати,
Але ж я грамоти не знаю,
Тому тебе я тут лишаю.

Вовк іде. З'являється Лисиця.

Книга

Повернися, друже, стій.
Залишай мене не смій!

Лисиця *(Музичний супровід)*

Чудова рибка, свіжа, запашна.
Гарненька здобич, мабуть, і смачна.
Додому віднести - неблизька путь.
Тож треба в щось її швиденько загорнуть.
Ось і папір якийсь валяється!
Ой, та це ж книга, виявляється.
Пошарпана, брудненька.
Що сталося, маленька?

Книга

Для всіх я - друг і помічник,
Та мій господар раптом зник,
Мене у лісі загубив.
Точніше вчитись не хотів —
І просто під кущем лишив.

Лисиця

Та невже ж таке буває:
Хлопець книжку залишає! .
Які ж поганці ще бувають,
Чого їх в школі там навчають?

Книга

То, може, допоможеш ти?
Мене у себе прихисти.

Лисиця

Не можу, справи маю я
Та доля нелегка й моя —
Наук ніяких я не знаю,
Освіти жодної не маю.
У мене будеш не на місці,
Не вийде жодної користі.

Лисиця йде. З'являється Засць.

Книга

Гей, подруго, вернися, стій!
Лишать мене саму не смій!

Засць *(Музичний супровід)*

Хух, не можу дух перевести —
За мною гналися хорти,
Відстали, може, а коли
Підкрастись вирішили?
Що б таке важеньке взяти,
Щоб хортів повідганяти?
Ось тверде щось, каменяка?
Та ні, попала книжка в руку.
Не вкладеться в голові —
Відкіль взялася ти в траві?

Книга

Не лякайся, я ж бо книга.
Нікому не вчиню я лиха,
Для всіх я — друг і помічник,
Та мій господар раптом зник,
Мене у лісі загубив.
Точніше, вчитись не хотів —
і просто під кущем лишив.
А в лісі темно, в лісі страшно,
Невже я в злого звіря в пащі
Загинуть мушу? Можеш ти
Мене забрати й зберегти?

Заєць

Не маю часу я на тебе,
Мені тікати зараз треба.
На мене йде постійне полювання,
Отож часу не маю на читання.

Заєць йде. З'являється Кіт.

Книга

Повернися, друже, стій,
Залишать мене не смій!

Кіт *(Музичний супровід)*

Щось за кущиком лежить
І тихенько шарудить.
Можливо, це прудкенька мишка?
Та ні, це книжка, просто книжка.
Не просто книжка, а з казками,
Але безжальними руками
І помальована, і пошматована.
Візьму її в бібліотеку,
Хоч йти до неї і далеко,
Хай буде там вона відновлена.

Кіт бере книгу, йде.

(Пісня про дружбу)

Бібліотекар

Друзі, книзі допоможемо?
Та зараз склеїти не зможемо:
Злий вітрисько - повівайко
Переплутав всі листки.
Нумо, діти, відгадайте,
З якої казки сторінки?

Глядачі відгадують казки.

Розкажу вам, діти, казку
Я про кішку, про собачку,
І про діда, і про бабу,
і про мишку сіроманку,
Я скажу, а ви згадайте,
Назву казки
відгадайте. («Ріпка»)

Підробив він голосок,
Став малим співати,
Здогадалися вони:
То не рідна мати. («Вовк і семеро козенят»)

Хто моторчик свій заводить?
З даху в гості, хто приходить?
І на свято він дібрався,
Гукнем дружно: «Здрастуй ...!» (Карлсон)

Він веселий і незлобний,
Цей хороший дивачок
З ним господар, хлопчик Робін,
І товариш - П'ятачок.
До прогулянок він ласий
Є на мед чутливий нюх,
Зветься плюшевий ведмедик
Всім відомо ... (Вінні Пух)

Що за казка, друже мій,
Незнайомка живе в ній,
Ти впізнаєш вмить її,
Одяг весь у попелі,
Мачуха все свариться,
Сестри насміхаються. (Попелюшка)

Кіт

Повернулись сторінки
Додому, у свої казки.
Люба книжко, піднімайся,
В нову обкладинку вдягайся.
Собі закладку вибирай,
В бібліотеку вирушай.

Бібліотекар

Нечемним хід сюди закритий.
Сюди приходять лиш ті діти,
Хто книжки не лише читає —
Любити вміє й шанувати.

Кіт

Ви ж, малята, пам'ятайте
Кілька правил є простих:
Щоби книги не
страждали,
Більш турбуйтеся про них.

Під час оголошення правил демонструються ілюстрації до них. На сцену виходять всі герої казки.

Колобок

Перш ніж книги в руки брати.
В обкладинки їх треба вбрати.
Вбирати книги в гарні шати —

їх берегти і прикрашати.

Вовк

Сторінки не загинай,
Закладки ти виготовляй.
Візерунчасту закладку
Книзі подаруй на згадку.

Лисиця

Перш ніж книгу в руки брати,
їх треба чисто вимивати.
Негоже бруд заносити в науку —
Берімо книгу лише в чисті руки.

Заєць

Хочеш за обід сідати —
Книг за стіл не треба брати!

Кіт

Як в книгу ручку не кладеш —
Життя їй довше збережеш.
Якщо відсутня річ в ній зайва.
То книга буде гарна і охайна.

Книга

Я — книга, друг, товариш твій,
Користуватись мною вмій,
Я чиста, гарна і приємна.
Зі мною будьте завжди чемні!

*У виконанні казкових героїв звучить пісня «Побажання».
Лунають аплодисменти. Сцену заповнюють повітряні кульки...*